

Nr 26.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1911 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående statens öfvertagande af väghållningsdistrikten åliggande skyldighet att bygga och underhålla allmän färja på landet m. m.

(2:a Afd.)

I en inom Andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets behandling öfverlämnad motion, nr 171, hafva herrar *C. Olsson* i Berg och *J. M. Johansson* i Mellbyn hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag därom, att kostnaderna för färjhållningsbesväret för alla de färjor inom landet, som åligga väghållningsdistrikten att bygga och underhålla, måtte helt och hållet öfvertagas af staten och med statsmedel bestridas, samt att alla afgifter för begagnande af ifrågasvarande allmänna färjor, eller de s. k. färjpenningarna, borttagas.

De skäl, motionären åberopat för den föreslagna utredningen, äro hufvudsakligen två: det ena, att kostnaderna för färjinrättningarna drabba vissa väghållningsdistrikt, under det andra äro befriade därifrån, hvilket motionären anser vara ett missförhållande och en orättvisa, samt det andra, att afgiften för begagnandet af färjorna, de s. k. färgpengarna, jämväl få erläggas af dem, som i likhet med andra väghållningsskyldige få vidkännas dryga utgifter för vägunderhållet och äfven för färjhållningsbesväret.

Utskottet kan icke finna de af motionären anförda förhållanden böra föranleda ett statens öfvertagande af underhållet af just de allmänna

färjorna. Det synes utskottet som om det i så fall skulle föreligga minst lika stor anledning för staten att öfvertaga underhållet af jämväl de till allmän väg hörande broarna.

Ett vägande skäl mot bifall till motionen har utskottet ock funnit däri att, om staten öfvertoge underhållet af de allmänna färjorna, det säkerligen skulle visa sig en viss obenägenhet hos de väghållningsskyldige att ersätta färjorna med broar, där sådant för samfärdseln vore behöfligt och lämpligen kunde ske. Äfven på de platser, där de väghållningsskyldige förut haft för afsikt att i färjornas ställe anlägga broar, skulle därför enligt utskottets förmenande under nyssnämnda förutsättning i många fall färjorna komma att bibehållas, hvilket obestriddigen vore till skada för utvecklingen af våra kommunikationer.

På grund af det anförda får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1911.

På jordbruksutskottets vägnar:

THEODOR ODELBERG.

Reservation

af herr *H. Andersson*, som ansett, att utskottet bort hemställa om bifall till ifrågavarande motion.
